

IMÁDAT

Kispál Csilla

Imádat

Esővel keveredett könnyem
lecsorog arcomon.
Takarj be oltalmazó, égi Felleg,
ne mulathasson harcomon
a lelkek vámszedője,
az irigy, fukar idő.
Lenyeste tollam a jeges szél.
Várom kell, míg kinő.
Pókháló finomságú érintés,
ismerős gondolat jár nálam.
Bársonya enyhíti szenvedésem.
Angyalszárny érinti vállam.
Egy köszikla tetején heverek.
Viharod száműzöttje lettem.
Felkaptál, mint könnyű pihét
s magasra tetted életem.
Pihegve fekszem lábaidnál,
míg odalemn fortyog a méreg.
S kacagva, könnyek közt vagy tiszta józansággal
de imádlak Téged.

Forrás: www.keresztyendalok.hu